

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming aan de auteur te vragen. Dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. contact op met de auteur.

Contactadres: joost@hahahetleven.nl

Copyright (C) Joost II Sickenga

HET TONEELSTUK NA TO NAIL

Joost II Sickenga

FLESSEN (DEEL 1)

MARIEN

Moet indrinken.

SARA

Moed indrinken?

MARIEN

Dat zeg ik: moet indrinken.

SARA

Moed of moet?

MARIEN

Wat?

SARA

De 'd' of de 't'?

MARIEN

'Dt'?

SARA

Dan kan toch niet gekkie?

Laat ik het zo zeggen:

Moet je indrinken of ga je moed indrinken.

MARIEN

Doe maar allebei tegelijk.

SARA

Wat wil je?

MARIEN

Maak maar wat.

SARA

Dubonnet met ijs?

MARIEN

Tequilla sunrise?

SARA

Geen sinaasappelen.

MARIEN

Toch wel sap?

SARA

Dan is het niet te zuipen.

Een B52?

MARIEN

Nu al?

SARA

Waarom niet?

MARIEN

Russian gloom.

Liever.

SARA

Waarom niet gewoon een kopstoot?

MARIEN

Kopstoot speciaal?

SARA

Moet ik even kijken of er Westmalle is.

MARIEN
Welke wodka heb je?
SARA
Zubrowka.
MARIEN
Met die bizon?
SARA
Met dat toendra-gras.
MARIEN
Wat voor glas?
SARA
Gras.
Toendra-gras.
MARIEN
Hoe weet je dat dat toendra-gras is?
SARA
Dat denk ik.
Het is toch Russisch?
En het plaatje op het etiket...
MARIEN
Kan.
Ik vind het vooral lekker.
SARA
Het is heerlijk.
MARIEN
Fantastisch.
SARA
Hier is Westmalle.
MARIEN
Toch wel de trippel?
SARA
Er is ook Rochefort.
MARIEN
De acht of de negen?
SARA
De zes, de zeven, acht, de negen en nog vijf van tien.
MARIEN
Hmm.
Hmm, nee, doe maar de malle West.
Wat drink jij?
SARA
Ik weet het nog niet.
MARIEN
Margarita?
Daar ga je altijd lekker op.
SARA
Te veel werk.
MARIEN
Zeg dat niet.
Wil ik het maken?

SARA
Een Margarita...
Ja misschien wel.

MARIEN
Het is maar een voorstel.
Daarna kan je altijd overstappen.

SARA
Waar is het Westmalle glas.

MARIEN
O-ja, da's waar ook.
Die is kapot.

SARA
Gevallen?

MARIEN
Weet je dat niet meer?

SARA
Wanneer was het?

MARIEN
God dat weet ik niet precies, vorige week?
Het gaf een prachtige knal.

SARA
O, shit!

MARIEN
Wat.

SARA
Nou weet ik het weer.
Je smeed het op de grond.

MARIEN
Hilarisch.

SARA
Maar waar moet het dan in?

MARIEN
Het Orval-glas?
Da's een mooie – hoe heet dat?

SARA
Wat?

MARIEN
Zo'n glas.

SARA
Wat is daar mee?

MARIEN
Hoe je dat noemt?

SARA
Een glas?

MARIEN
Nee jij noemt dat anders.
Jij hebt daar zo'n woord voor.
Ko – bo – of do – en dan nog iets.

SARA
Bokaal?

MARIEN

Hebbes.

Bokaal ja.

SARA

Dus Westmalle in een Orval glas?

Glijden we niet af?

Op die manier wordt het een zootje.

MARIEN

Orval dan?

SARA

Wat 'Orval dan?'

MARIEN

Is er Orval?

SARA

Natuurlijk is er Orval.

Er is altijd en overal Orval.

Dat slepen we per krat naar binnen.

MARIEN

Goed, doe ik dat.

Uitstekend.

En dan met zo'n klein glaasje ernaast.

SARA

Voor de Zubrowka.

MARIEN

Voor de droesem.

SARA

Twee borrelglaasjes dus.

MARIEN

Met sommige dingen moet je niet rotzooien.

Maak ik een Margarita voor je?

SARA

Als jij het maakt heb ik liever Jamaican Bash.

Die kan jij zo goed.

Zal ik het ijs malen?

MARIEN

Ja-maar niet te fijn.

Jij maalt het snel te fijn.

SARA

Je mag het ook zelf doen.

Hé, niet uit de fles.

MARIEN

Ik proef alleen even.

SARA

Doe dat als ik niet kijk.

MARIEN

Je hebt gelijk, sorry.

O, de Campari is bijna op.

SARA

In de kelder is een nieuwe.

MARIEN

Hiermee red ik het wel.
Als het bij een blijft.

SARA

Natuurlijk blijft het niet bij een.
Hier: je kopstoot.

MARIEN

Eerst even dit.

SARA

Toch is het altijd mooi.

MARIEN

Wat.

SARA

Hoe zo'n glaasje beslaat.
Schenk je zelf het bier uit?

MARIEN

Doe ik het ooit anders?

SARA

Nee.

Eigenlijk niet.

MARIEN

Waarom vraag je het dan?

SARA

Hoe is het met de Jamaican Bash?

MARIEN

De landing is ingezet.

Rietje?

SARA

Twee.

MARIEN

Aan elkaar?

SARA

Graag.

MARIEN

Wat gaan we hierna drinken?

SARA

Weet ik nog niet.

Die slammer, gister, dat was toch niet zo'n goed idee.

MARIEN

Vond je?

Je wou meteen een tweede.

SARA

Op één been kan je niet staan.

MARIEN

Jij kon niet eens meer staan.

SARA

Jij bent op je stoel in slaap gevallen.

MARIEN

Ik ging out.

SARA

Ik merkte het.

MARIEN

Die slammers zorgden nog even voor een opleving.

SARA

Daar moet je ook geen zes van drinken.

MARIEN

Ik denk dat ik vandaag weer 's richting de whisky ga.

SARA

De rest van de avond whisky?

MARIEN

Waarom niet?

Ik kan toch afwisselen?

We hebben Lachmoets, The Cheeta, Long Yearn, single malt Brenwhlg, 30 jarige Glenviddig en die heerlijk terige Drannacht.

SARA

Ik kan dat niet.

MARIEN

Drannacht niet?

SARA

Ik voel de rillingen al over mijn rug lopen.

Net of je hap asfalt moet doorslikken.

MARIEN

Eergister heb je het nog gedronken.

SARA

Ik?

MARIEN

Weet je dat niet meer?

SARA

Eergister zeg je?

MARIEN

Ja.

Toen we met die Hup-sakee begonnen.

SARA

Die Hub-sakee weet ik nog.

MARIEN

Allicht, dat was om elf uur.

SARA

Een heerlijk begin van de dag.

MARIEN

Heb je die Bash nu al op?

SARA

Ga ik te snel?

MARIEN

Nog een?

SARA

Ik pak wel even de Campari.

MARIEN

Neem ook maar meteen een Cointreau mee.

SARA
Nog meer?
MARIEN
Even kijken.
Ja, doe maar een fles Kahlúa, Baileys en, wacht: de cognac is ook vrijwel leeg.
SARA
Kahlúa, Baileys?
Toch een B52?
Welke cognac?
MARIEN
Doe ze maar alle vier.
SARA
Dat is dan hard gegaan gister.
MARIEN
Dat lag niet aan mij.
SARA
Drink ik te veel?
MARIEN
Dat hoor je mij toch niet zeggen?
SARA
Ik meende even...
MARIEN
Nee-hoor, geen denken aan.
Wat doe je nu?
SARA
Ik zoek een tas.
MARIEN
Een tas?
SARA
Ik kan toch geen zes flessen dragen.
MARIEN
Zeven.
Vergeet de Cointreau niet.
SARA
Oja de Kwatro.
Waar is die verrotte tas?
MARIEN
Weet ik dat.
Laat de cognac anders zitten.
Dat drinken we vanavond toch niet.
SARA
Kwam die kopstoot goed binnen?
MARIEN
Zeker.
Ik neem er meteen nog een.
SARA
Die fucking tas.
MARIEN
Ik zeg toch?

SARA

Okay-okay.

Geen cognac.

MARIEN

Of je moet twee keer lopen.

SARA

Doe mij eigenlijk ook maar een kopstoot.

MARIEN

Ga je nu helemaal niet meer?

SARA

Later.

MARIEN

Lukt dat nog, later?

We moeten niet weer in de kelder eindigen.

SARA

Daar heb ik nog nekpijn van.

Die vloer is ook wel steenkoud.

MARIEN

Wat wil je: hij is van steen.

SARA

Plavuizen.

MARIEN

Whatever.

SARA

Nee de afspraak is dat we netjes blijven.

Verschillende dingen hebben verschillende namen.

Anders wordt het een zootje.

MARIEN

Jij noemde Cointreau net Kwatro.

SARA

Dat was per ongeluk.

Ongelukjes kunnen gebeuren.

Jij kotst ook wel 's naast de emmer.

MARIEN

Vanavond ga ik niet kotsen.

SARA

Dat zeg je altijd.

MARIEN

Je kan dan wel weer lekker opnieuw beginnen.

SARA

Dat is waar.

Zullen we nu al?

MARIEN

Ik, ik geloof niet dat ik nu al moet.

Jij?

SARA

Als mijn vinger helpt is het zo gepiept.

MARIEN

Maar zo dronken ben je toch nog niet?

SARA
Dat is zo.

MARIEN
Tijd voor whisky.

SARA
En wat moet ik dan?

MARIEN
Nog een kopstoot?

SARA
Doe maar Gin.

MARIEN
Alleen Gin?
Niks erin?
Ik kan champagne openmaken.

SARA
Goed idee.
Of even een Carajillo?

MARIEN
Koffie?
Nu?

SARA
Frist wel op.
En ik vind het altijd leuk.
Dat muntje onderin, espresso erop, en dan Soberano schenken tot je het muntje weer ziet.

MARIEN
Jij doet er altijd zoveel koffie in dat het glas overloopt voor het muntje zichtbaar is.

SARA
Je moet niet overdrijven.
Je vindt mijn Carajillo's altijd heerlijk.

MARIEN
Dat zijn ze ook, dat zijn ze ook.

SARA
Jij?

MARIEN
Wat ik?

SARA
Carajillo?

MARIEN
Nu?
O, je hebt je kopstoot al leeg.
Ach doe ook maar.
Ga ik van de Carajillo via een Irish coffee naar de whisky.

SARA
Dat is mooi!
O wat mooi, wat een lijn, wat een lijn.
Prachtig, prachtig!

MARIEN
Ja goed gevonden hè?
Ineens wist ik het.

STARTEN

MARIEN

Ready for take-off?

SARA

Yes.

Helemaal.

De machines staan op knappen.

MARIEN

Tot barstens toe volgepompt met kracht.

SARA

Stuwende kracht.

MARIEN

Vuurgevaarlijk, explosief.

SARA

Maar doelgericht.

Recht toe, recht aan.

MARIEN

Roodgloeiend.

Bijna oranje, geel.

Haast smeltend.

SARA

En kijk hier: maximale uitslag op alle meters.

Alle meters in het rood.

Het hele display lijkt te trillen.

MARIEN

De countdown is voorbij.

En al gebeurt er nog niks, toch is het al begonnen.

Geen weg terug.

SARA

Het speelt zich allemaal af in een minuscule tijdspanne.

MARIEN

Op een schaal van milliseconden.

SARA

Jarenlange voorbereidingen.

MARIEN

Praat me er niet van.

SARA

Wat we onderweg niet allemaal overwonnen en opgelost hebben.

MARIEN

Het waren lange jaren.

Te lange jaren.

Soms zakte de moed me in de schoenen.

En dan zakte ze verder.

Door m'n zolen de grond in.

Weg.

SARA

We hebben volgehouden.

MARIEN

Tegen alle advies in.

SARA

Niemand zag het zitten.

MARIEN

En nu zitten we hier.

SARA

Gebeurd er nog wat?

Hectische, bijna panische activiteiten in ons brein.

MARIEN

De rudimentaire delen van ons brein.

Daar waar instinct en intuïtie in het circuit zitten.

SARA

O, al die neurotransmitters die nog net niet afgevuurd worden.

MARIEN

Hoe houden ze het vol.

SARA

Als atleten staan ze in de startblokken.

MARIEN

Waar blijft dat startsein.

En al die receptoren smeken om ze ontvangen: kom dan, kom dan toch!

Kunnen zij het sein doorsturen door zelf transmitters af te vuren.

Van de cochlea naar de hersenstam, van de hersenstam naar de thalamus, dan door naar de auditieve-cortex, om gesplitst de weg te vinden naar het limbische systeem, de amygdala, voor de vlucht- of vechtreactie, dat begrijp je – of de basale ganglia, waar dan kwistig met dopamine wordt gestrooid.

Heb ik ze allemaal gehad?

SARA

We denken niet meer na over wat we doen.

MARIEN

Ik vraag me zelfs af of er nog wel sprake is van bewustzijn.

SARA

Ja, zeker als zoiets basaals als ons tijdbesef volkomen overhoop ligt.

Hoe lang duurt dit nog?

MARIEN

En dat gevoel dat je jezelf van buiten gade slaat, is dat normaal?

SARA

Dit is geen tijdrekken meer.

MARIEN

Dit is de tijd aan flarden scheuren, rood en rafelig.

SARA

De laatste knop is om, er is geen actie meer over en toch gebeurt het nog niet.

MARIEN

Tot het ineens voorbij is.

SARA

Goede reis.

MARIEN

Ja?

SARA

Ja.

MARIEN

Okay, doe dan maar.

SARA

Dus dan zeg ik het.

MARIEN

Graag.

SARA

Ik zeg het.

En jij hoort het dan.

Wat ik vertel komt bij jou binnen en gaat iets betekenen.

Dat dat gebeurt.

Niet bij de kleine woordjes, de lijm-woordjes, de dûh-en, ûn-en, hetten en datten, maar bij de volwassen woorden.

De Zelfstandig Naamwoorden.

En ook: bij Bijvoeglijk Naamwoorden.

Die kunnen ook heel bepalend zijn.

Al suggereert dat 'voeglijk' iets anders.

En natuurlijk zijn er de Trefwoorden.

Samenvattend dus veelomvattend.

Ook van groot belang.

MARIEN

Vergeet de uitvoerende woorden niet.

De woorden die het werk gaan doen, doen of al gedaan hebben.

Die zich altijd maar moeten aanpassen aan ik, hij, zij en wij.

SARA

Woorden die weer allemaal bestaan uit klinkers en medeklinkers.

Persoonlijk, als ik daar even op mag ingaan tenminste, gaat mijn voorkeur uit naar de geen stem-hebbende medeklinkers.

Een puh bijvoorbeeld, of de vuh.

MARIEN

En niet te vergeten: de tuh.

Tekst, intonatie, intentie.

En hoe dat opgevangen wordt.

SARA

Interpretatie.

Het inlevend vermogen van de veronderstelde luisteraar.

Misschien let je maar half op en sta je met een schuin oog te kijken of je hond niet de straat oprent.

Maar stel dat ik je volledige aandacht heb.

En dan zeg ik bijvoorbeeld 'toendra'.

MARIEN

Toendra.

SARA

Dan brengt dat in jouw hoofd van alles teweeg.

Jij hebt een idee van een kale vlakte, korte grassprietten, kostmossen.

Misschien heb je zelfs weet van dwergstruiken.

En dat doe ik met één woord.

Met dat ene woord laat ik in jouw hoofd een beeld verdampen.

Ik spreek het uit en in jouw hoofd licht het op en evaporeert het.

Daarna vergaat het natuurlijk zoals het elke gedachte vergaat, hij verdwijnt weer.

MARIEN

Gedachten.

Die arme gedachten.

SARA

Ja, sommige worden met gemak jarenlang vergeten, wist je dat?

Niet eens genegeerd, nee: botweg vergeten.

MARIEN

Er zou meer nagedacht moeten worden, vind ik.

Te veel gedachten hebben te kampen met achterstallig onderhoud.

En dan heb ik het nog niet eens over De liefde.

Want daar hebben gedachten ook behoefte aan hoor: aan liefde.

Maar goed, we zijn met velen, dus als we het een beetje verdelen is het voor ieder op zich niet heel veel werk: even nadenken.

SARA

Goed nádenken is eigenlijk dat wat na het denken komt.

Als die gedachten allemaal in het onderbewuste zijn gezakt.

Waarop dat onderbewuste, meestal op wat vreemde momenten, onder de douche bijvoorbeeld, of als je je bril pakt, weer een gedachte naar boven stuurt.

En dat je dan denkt – nee, niet denkt: je weet.

Je hebt te maken met een onomstotelijkheid, een voldongen feit.

Het onderbewuste heeft gesproken en dan weet je het ineens: 'Proetsj', de naam van dat dorp waar je niet op kon komen, om maar wat te noemen.

Dus durf ik nog wel 'toendra' tegen je te zeggen?

Want feitelijk heb ik geen idee welke repercussies een dergelijk woord in de voorbije toekomst kan hebben.

Ja, weet ik veel wat er bij jou allemaal boven kan komen.

MARIEN

Aarzel niet en neem me mee op je woorden.

De wereld bloeit op met die woorden.

Ze krijgt betekenis.

Is dat niet mooi?

Dus zeg het: toendra.

Toe maar: toendra.

Zodra het klinkt zit ik er middenin.

Die kale leegte.

De rijke schakering van tinten groen en bruin mos.

Het polletje met vooral geknakte grassprietten.

Maar dan houdt het op.

Dan moet jij weer iets zeggen, zodat ook dat in mijn hoofd kan oplaaien en daarna vervluchtigen.

Lopen er dieren rond?

Zit er een druppel bloed aan een distel?

Komt die uit een gebroken hart?

Jouw woorden kunnen me ontvoeren – nee, beter nog: ontroeren.

SARA

Toendra was maar een voorbeeldig woordje.

MARIEN

Dat is jammer.

Ik hoopte op de dochter van een Tsaar, voortvluchtig.

Een Russisch verhaal, de grote thema's, een epische drama.

SARA

Dat je niet krijgt wat je hoopt is het grootste drama.

MARIEN

Ach zeg dat nou niet.

Toe, steek van wal, blaas lucht in die woorden, tot ze opbollen als zeilen in de volle wind.

Die stuwende wind die leven in het verhaal blaast en het ergens naar toe brengt.

Begin anders gewoon met een jaartal.

Negenhonderdzevenentachtig.

Of iets dergelijks.

Het valt of staat niet met dat ene woord.

Is negenhonderdzevenentachtig eigenlijk één woord?

SARA

Het is één woord.

Uit de categorie jaartallen.

Het is bij die categorie vrij simpel om te achterhalen uit hoeveel elementen de verzameling bestaat.

Zoals je misschien merkt bepaal ik mij tot een wat analytische benadering.

Die schreeuwerige passie waar jij om vraagt?

Niet zo mijn ding.

Enige afstand verkleint de kans op door emoties uit hun verband gerukte uitspraken.

Laats sloeg ik, onnadenkend, een zucht.

Dan is het meteen van:

'Verveel ik u?'

'Waarom zucht u?'

Moet ik dat uitleggen en van een aanvaardbare context voorzien.

Ga ik dan weer onder gebukt.

Krijg je daar weer vragen over.

'Wat loopt u krom.'

MARIEN

Het is zeker niet eenvoudig, dat geef ik meteen cirkelrond toe.

Maar het klonk zo veelbelovend.

Toendra.

Mijn hoofd is nieuwsgierig en wil gretig naar een vervolg luisteren.

Luister.

Jij weet dat toch ook?

Het praten is mijn redding.

Het is dat al heel lang.

Mijn dankbaarheid is dan ook groot.

Want zonder redding red je het niet.

Of jij wel?

Hoe doe jij dat eigenlijk.

SARA

Ik ga, net als jij, in de barsten zitten.

En dan zet ik uit.

Tot het scheurt.

Eerst maak ik me zo dun als een haar.

En dan expandeer ik.

En al ben ik traag, ik ben ook onafwendbaar.

Een kracht die steeds muren uit hun verband kan douwen.

Ik kan jaar in, jaar uit, drukken, uitzetten.

Tot het barst.

En dan doordrukken tot de barst een breuk wordt.

Hoppa: verder splijten.
Dwars tegen alle tegenwerking in.
Een dikke scheur in een steens muur.
En dan schieten het water en de winter me te hulp.
Het vocht bevriest en zet uit.
Horen we het al kraken?
De breuk wordt wijder en langer.
Ik speur elke steen, de hele muur af, op zoek naar een zwakte, daar waar de steen weekhartig is, en dat grijp ik dan aan om verder te breken.

MARIEN

Maar – Dan stort uiteindelijk alles in elkaar.

SARA

Dat gebeurt toch wel.
Wij helpen alleen een handje.

MARIEN

O.

O dat wist ik niet.

KAMER (BLAUW)

SARA

Hoe was dat?

MARIEN

Dat weet je toch?

Niemand, niemand kan dat zoals jij.

Niet bij mij.

SARA

Je vlijt me.

Vrijt me op.

MARIEN

Natuurlijk.

Wil jij nu?

SARA

Hm, nee.

Niet.

Wacht nog maar even.

MARIEN

Je bent zo lekker.

SARA

Jij bent lekkerder.

MARIEN

Vind je?

SARA

Ik kom toch altijd terug?

MARIEN

Maar je gaat ook altijd weer weg.

SARA

Dat is de afspraak.

Zou je willen dat ik blijf?

MARIEN

Niet hier.

SARA

Ja wat wil je nou?

Dat ik wegga of blijf?

MARIEN

Zou het kunnen dat je blijft?

Als je blijft wil ik niet dat we hier blijven.

SARA

Zoiets gaat niet.

MARIEN

Wil jij niet?

SARA

Je weet heel goed wat ik wil.

MARIEN

Maar je doet niet wat je wilt.

SARA

Zo simpel ligt het niet.

We zouden het niet volhouden.

Het echte leven zou naar binnen dringen, eerst door de kleine kiertjes, dan door de scheuren, het zou steeds sneller vollopen tot we op een stoel moeten gaan staan om nog te kunnen ademen, en zo zal het echte leven het vernietigen.

MARIEN

Dat zie ik niet.

SARA

Jij hangt de handdoek nooit terug aan het haakje.

MARIEN

Doe ik dat?

SARA

Nee!

Dat doe je juist niet.

MARIEN

Nou-nou.

Is dat zo erg?

SARA

Dingen hebben hun plek en plaats.

Als je daar mee gaat kloten wordt het een zootje.

MARIEN

Dus die handdoek is de werkelijkheid die onze illusie zou verdrinken?

Kom toch op.

Dat is nu toch ook geen probleem.

SARA

Dit is jouw kamer.

Jouw blauwe kamer.

Ergens anders zou het ònze boot zijn.

Daar hebben we het al zo vaak over gehad.

Wegvaren.

Ik verlang er naar, maar ik vrees die werkelijkheid ook.

MARIEN

We zouden het mooi kunnen maken als onze dromen.

SARA

Het zal niet gaan.

MARIEN

Hoe weet je dat zo zeker?

SARA

Zo gaan die dingen.

MARIEN

Maar ik ben een vrouw van illusies.

SARA

Een vrouw vol illusies ben je.

Dat klopt.

Je hart loopt er van over.

Je had actrice moeten worden.

MARIEN

Daar droomde ik van, weet je dat?

Hoe mooi moet het zijn als je de mensen kan laten opgaan, opstijgen in een verhaal.

Als je ze kan laten geloven dat je iemand bent.

Iemand in een betekenisvolle context, met een begin en een einde.

O, ik zou de mensen zo graag vastpakken, dan optillen, uit de werkelijkheid, om dan zo: hup,

met z'n allen in een fantasie belanden.

Ik zou ze laten vliegen op gevleugelde woorden of een gebaar dat verheft.

Drama's die in je ooghoeken opwellen.

SARA

Ben ik geen betekenisvolle context voor je?

MARIEN

Geloof je in me?

In mijn illusie?

SARA

Met hart en piel.

MARIEN

Toe.

SARA

Welke rol droomde je van?

MARIEN

Velen.

De Desdemoda van William, een Maria van Anton, Hedda van Hendrik, of de Meg van Harold, maar beter nog de A van MARIENh.

Als ze maar zo zijn geschreven dat ik ze kan laten leven.

SARA

Voor mij leef je.

MARIEN

Ik leef niet alleen voor jou.

SARA

Je leeft vele levens.

MARIEN

Vele levens voor even.

Elke klant heeft iets anders nodig.

SARA

Hou je van je klanten?

MARIEN

Wat een vraag.

Natuurlijk!

Ze zeggen 'If you start coming on the customers, thats the end of it'.

Pft.

Ik kan toch niet anders?

Ik moet van ze kunnen houden.

Anders zouden ze de walging ruiken, de verachting zou uit elke streling opstijgen.

SARA

Moet je die altijd onderdrukken?

MARIEN

Nee, dat zeg ik toch?

Ze zijn er niet.

Ik vind altijd iets om van te houden.

SARA

Wat heb je in mij gevonden?

MARIEN

Je koppigheid.

SARA

Ik ben helemaal niet koppig.

MARIEN

Moet je horen hoe je dat zegt.

SARA

Maar waarom koppig?

MARIEN

Niet alleen koppig.

Maar wel vooral koppig.

Hoe lang kom je nu al hier?

Er is geen ander die al zolang komt.

En altijd wil je hetzelfde.

Hetzelfde begin met hetzelfde einde.

Je blijft maar proberen.

Maar ontsnappen?

Het gaat nooit lukken.

Je zou beter moeten weten.

SARA

Je verdient aan mij.

MARIEN

Maar verdien jij mij?

SARA

Betaal ik weer niet genoeg?

MARIEN

Wat is dat voor toon?

Je betaalt wat het je waard is, punt uit.

SARA

Ik ga geen ruzie maken over geld.

MARIEN

Toch, dat doe je wel.

Ik hoor je toch?

Dat is precies wat je wel doet.

SARA

Ik heb het meer dan genoeg, geld.

Ik hoef er niet over te bakkeleien.

En als jij het wel doet dan ben ik weg.

MARIEN

Loze woorden.

Zo hol dat het echoot.

'Dan ben ik weg.'

Nou wat een pech, pech, pech.

SARA

Ik zeg alleen dat ik over geld geen ruzie maak.

MARIEN

Jezus.

Waar wil je dan ruzie over maken?

Toch niet dat handdoekje en een krom haakje?

SARA

Als ik dat wil dan maak ik daar ruzie over, ja.

Dingen hebben een –

MARIEN

Jij bepaalt niet wat hier gebeurt.

SARA

Ik betaal dus ik bepaal.

MARIEN

En zo is het dus net mooi niet.

Wat denk je wel?

SARA

Dat ik –

MARIEN

Nou?

SARA

Dat je –

MARIEN

Nou kom op dan?

Laten we het dan ook maar hebben.

SARA

Je bent mooi als boos bent, weet je dat?

Die felheid geeft je kleur.

MARIEN

Wat is dat voor pedante praat.

Waar haal je het vandaan.

SARA

En toch is het waar.

MARIEN

Ga je vrouw boos maken.

SARA

Dat is ze al.

Altijd al.

MARIEN

Och, slachtoffertje.

SARA

Zeg, als je denkt dat je me kan koeioneren.

MARIEN

Wat ben je voor vent.

SARA

Kijk uit hè.

MARIEN

Ga je dreigen?

Geeft dat je een gevoel van macht, controle?

Mannetje.

SARA

Ik waarschuw je alleen.

MARIEN

Onzin.

En opgepast: er zijn grenzen.

SARA

Alsof grenzen vastliggen.

Alsof er niet altijd wel een hûh-hûh is die illegaal over de –

MARIEN

Een hûh-hûh?

Wat bedoel je?

Een vluchteling?

SARA

Nee dat bedoel ik niet!

Weet ik veel.

Hoe noem je dat: iemand die illegaal over de grens gaat om spullen te verkopen.

MARIEN

Moet ik nu gaan raden wat jij bedoelt?

Het moet niet veel gekker worden.

SARA

O-nee?

Nou ik kan nog veel gekker worden.

MARIEN

Patjepeeër.

SARA

Nee dat is een inhoudelijke reactie, zeg.

Dat is toch gewoon domweg gescheld?

MARIEN

Noem je mij dom?

Dom?

Driehonderdveertien maal negenendertig is toevallig wel twaalfduizend-tweehonderdzesenveertig.

SARA

Zevenenveertig.

MARIEN

Zesenveertig.

SARA

Nou, maar drieënvijftig maal zeshonderdzesenzestig... is drieëntwintigduizend-driehonderdtien!

MARIEN

God-god, ben ik onder de indruk?

Toevallig is negenhonderdzevenentachtig gedeeld door zes komma drie honderdzesenvijftig tweederde.

SARA

Nou, en?

Eenenveertig tot de vierde macht is anders wel tweemiljoen-achthonderdvijfentwintigduizend-zevenhondereenenzestig!

MARIEN

Heb je geoefend?

En wat is het vijfde priemgetal plus het twaalfde priemgetal?

SARA

Pûh, denk je dat dat steekt: priemgetallen?

Achtenveertig is mijn antwoord.

Heb ik gelijk of niet?

MARIEN

Wil je van mij je gelijk krijgen?

Nou je mag het hebben hoor, klein kind.

SARA

Als ik een klein kind ben, ben jij een pedo.

MARIEN

Gaan we pedo-baschen?

O-o die enge, afschuwelijke pedo's?

De meeste zijn sowieso familie of bekenden van het kind: vaders, ooms, neefjes.

SARA

Praat je uit ervaring?

MARIEN

Kijk uit hè.

SARA

Ah, zit daar iets gevoeligs?

MARIEN

Iets gevoeligs wat jij kan vertrappen bedoel je?

SARA

Bijvoorbeeld.

MARIEN

Zo laag ben je niet.

SARA

Ik ben heel gelaagd.

MARIEN

Vertel mij wat.

Spekkoek.

SARA

Zegt het schuimpje wat?

Een hap vol lucht ben je.

MARIEN

Van die lucht leef jij.

SARA

Je bent anders verschrikkelijk verstikkend vandaag.

MARIEN

Je zegt maar hoor.

Wurg-seks kan ook nog.

SARA

Niet mijn ding.

MARIEN

Dingetje in jouw geval.

SARA

Je bent echt onuitstaanbaar, weet je dat?

MARIEN

Jouw navel en je lul.

Zoek de tien verschillen.

SARA

Ga je lekker?

MARIEN

O, nou heb ik het weer gedaan?

Man, rot op naar huis.

SARA

Home is where the heart is.

MARIEN

Ha!

Home is where the dick hard is.

En dat is bij jou dus net niet het geval.

SARA
En als ik hier nu thuis ben.

MARIEN
Dit is niet echt.

SARA
Echt niet?

MARIEN
Nee!
Oe...
Nièt echt.
Dat zeg ik toch.
Dingen hebben een volgorde.
En in dit geval is dat eerst 'niet' en dan pas 'echt'.

SARA
Maar je bent nu toch echt boos.

MARIEN
Ja, je zit ongelooflijk te zieken.

SARA
Zieken bij een hoer?
Dat klinkt naar een SOA.

MARIEN
Krijg de syfilis.

SARA
Nietsche heeft er anders hele mooie dingen mee gedaan.

MARIEN
Had Nietsche syfilis?

SARA
Dat heb ik gelezen.

MARIEN
Je moet niet alles geloven wat je leest.

SARA
En jij moet niet alleen lezen wat je geloofd.
Met je domme toneelstukjes.

MARIEN
Dat jij je nou niet in anderen kan verplaatsten.

SARA
Ik weet wel betere vakantiebestemmingen.

MARIEN
Zeg, gaat dit nog ergens naar toe?

SARA
Erg zonnig zal het er niet wezen.

MARIEN
Alsof jij het zonnetje in huis bent.

SARA
Dit is mijn huis toch niet?
Dit is niet echt.
Dat zei je net zelf.
Je schreeuwde het zelfs.
Je moet wel een beetje consequent zijn.

MARIEN

Man, ga slapen.

SARA

Waarom dat nou weer ineens.

MARIEN

Als je slaapt lijkt je tenminste lief.

Onschuldig.

SARA

Ik ben niet onschuldig.

Ik heb er een enorme klote zoi van gemaakt.

MARIEN

Ik ga niet voor je zelfbeklag.

SARA

Ik beklaag me niet.

Ik constateer.

MARIEN

Ja, en hoe lang al?

Je constateert en constateert en constateert, maar consequenties?

Ho maar.

SARA

Alsof ik mezelf kan veranderen.

MARIEN

Ik zou zeggen: probeer het eens.

SARA

Zag twee proberen broodje smeren.

O, het was een –

MARIEN

Je bent zot.

SARA

Jij bent hot.

MARIEN

Hou je kop.

SARA

Dat moet wel.

Weggeven lukt niet.

Niemand wil 'm hebben.

MARIEN

Weer dat zielige, verongelijkte.

SARA

Dat maak jij ervan.

MARIEN

Ik maak nergens wat van.

Jij probeert niks meer.

Je kan jezelf toch wel 's één keer overwinnen?

SARA

Ik kwam, ik zag –

MARIEN

En je viel in slaap.

Waar is jouw ambitie?

Je moet toch wel door hebben dat dit niet altijd zo door kan gaan.

SARA

Jij prikt altijd onze boot lek voor die zeewaardig is geworden.

MARIEN

Ooit van realiteitszin gehoord.

SARA

Heb ik nooit zin in: de realiteit.

MARIEN

Vluchtgedrag.

SARA

Zei de vrouw van de illusie.

MARIEN

Op een dag, als ik genoeg geld heb, stop ik.

SARA

Dat moet ik nog zien gebeuren.

MARIEN

Jij krijgt dat nooit te zien.

Je bent de eerste die ik dump.

SARA

Je weet dat je me hiermee over de rooie krijgt, hè.

Als je dit van me afpakt.

MARIEN

Wees maar niet bang, het gebeurt vanzelf.

SARA

Niet vanzelf, jij zou het doen.

MARIEN

Inderdaad.

En dan zit jij met lege handen.

Lege handen vol met geld.

SARA

Dan ga ik naar een andere hoer.

MARIEN

Hier in deze stad?

Denk je niet dat ik mijn vriendinnen allang over jou verteld heb.

Gevaarlijke gek.

SARA

Je gaat wel tot het gaatje vandaag.

MARIEN

Het gaatje in je hoofd bedoel je?

SARA

Kinderachtig.

MARIEN

En net was ik nog de pedo.

SARA

Heb ik nooit gezegd.

Volgens mij sug-reerde je dat zelf.

MARIEN

Niet waar!

En het is: sug-ge-reer-de.

Heb je een spraakgebrek of zo?

SARA

En nou is het genoeg!
Genoeg, hoor je!

MARIEN

Ga jij je macht weer doen gelden?

SARA

Ik heb anders geld genoeg.

MARIEN

Moet je niet vragen hoe je daar aan komt.
Vuile afzetter.

SARA

Kan ik er wat aan doen dat anderen in mijn opzetjes trappen?

MARIEN

Je stort mensen in het verderf.
Hun schulden zijn jouw schuld.

SARA

Nou nee hoor.
Hun schuld is hun schuld.
Ik heb geen schuld.

MARIEN

Immoreel mannetje.

SARA

Ga je mij over moreel onderhouden?
Jij durft.
Jouw hele handel is toch ook één grote illusie.

MARIEN

Het zijn zakelijke overeenkomsten.

SARA

En de mijne niet?

MARIEN

Jij zet mensen af.

SARA

Dictators zet je af.
Ik deal gewoon een beetje.

MARIEN

Tweehonderd kilo is geen beetje.

SARA

Tja, het gaat tamelijk goed, dat moet ik toegeven.

MARIEN

Ik hoop dat ze jou naaien zoals jij anderen naait.

SARA

Ik naai anders best lekker.
Je zucht en steunt altijd alsof het een lieve deugd is.

MARIEN

Omdat jij dat lekker vindt.

SARA

Je kijkt wel uit hè.
Als je de illusie kapotmaakt betaal ik geen cent.

MARIEN

Daar hebben we hem weer: meneer de Dreiger.

SARA
Zegt vrouwe Prostitutia.
MARIEN
Gore klootzak!
SARA
Teef.
MARIEN
Kankerlijer!
SARA
Teringlijer!
MARIEN
Je bent zelf een slappe hoerenloper.
SARA
Maak me dan stijf.
MARIEN
Ik moet je nu toch echt waarschuwen.
Ik reageer over het algemeen niet bijzonder goed op bevelen.
SARA
Je moet je waar leveren.
MARIEN
Ik lever geen waar!
Ik lever begoochelingen, chimères, drogbeelden, dromen, fantastische fictie, hallucinaties,
hersenschimmen, waanvoorstellingen!
Jezus, wanneer dringt dat nou 's tot je hersencel door.
SARA
Nou heb ik er genoeg van!
MARIEN
Jij krijgt er nooit genoeg van.
SARA
Ophouden!
MARIEN
Doe dan ook 's lief!
SARA
Lief kan ik niet.
Ik ben het tedere dromen verleerd.
MARIEN
Verleerd?
SARA
Ik heb me er moedwillig van afgekeerd.
MARIEN
Te vaak bezeerd.
SARA
De tederheid leidde tot bloederige slachtingen.
MARIEN
Niet om aan te zien.
SARA
Massagraven vol.
Al die kleine nederlagen.
MARIEN
Kom, leg je naast me neer.

Dan maken we het goed.

SARA

Goed?

Goed.

O, deze blauwe kamer.

MARIEN

Mijn hemelsblauwe kamer.

SARA

Jouw hemelse blauwe kamer.

Blauw, blauw, als je ogen zo blauw.

MARIEN

Dat zijn lenzen.

SARA

Zeg dat niet, zeg het niet.

Anders krijgen we weer ruzie.

Het is zulk mooi blauw.

Het is het blauw van de verte, de eindeloze verte, zo wijds.

O ik verlang naar de zee.

Naar ons bootje.

MARIEN

Je bent lief.

SARA

Niet altijd.

MARIEN

Dat klopt.

SARA

Zullen we?

MARIEN

Goedmaak-seks?

SARA

De allerlekkerste seks.

MARIEN

Wat je maar wil.

FLESSEN (DEEL 2)

MARIEN

Wat is er gebeurd?

SARA

Moet je mij vragen.

MARIEN

Had jij het ook?

SARA

En niet zo'n beetje ook.

MARIEN

Ik was geloof ik even weg.

SARA

Hoe laat is het?

MARIEN

Doet dat er toe?

Zeg, tril jij zo?

SARA

Ja-maar het lukt wel.

Drenk ik.

Zeg ik nou 'drenk'?

MARIEN

Ja.

Drenk zei je.

Bedoel je 'doordrenkt'?

Want dat ben ik ook.

SARA

Doordrenkt met drank?

Ja.

Maar ik bedoelde 'denk'.

Denk ik.

Jij ook nog wat?

MARIEN

Niets liever.

SARA

Dat gonzen.

Hoor je het?

MARIEN

Ik voel het vooral.

Het zoemen.

SARA

Hoe heerlijk is dat.

Laten we nog even wachten.

MARIEN

Verlangen is zo'n ongrijpbaar begrip.

Maar dit gonzen maakt het zo tastbaar.

SARA

In je borstkas.

In je armen.

Je buik en benen.

Overall dat goddelijke gonzen.

MARIEN

Gonzen is inderdaad beter.

Zoemen heeft toch iets van een zwerm bijen.

SARA

Je hebt ook zwermen spreeuwen.

Heb je dat wel 's gezien.

Die kunnen golven, kolken.

Zo: zoef.

MARIEN

Zwoef.

Ja, zoiets is het inderdaad.

Het waaiert uit, duikelt over zich zelf heen, schiet dan weer een andere kant op, zwiepend zwaait het.

SARA

In je armen, je borstkas, buik en benen.

MARIEN

Het smeekt.

Het spreekt.

Het zwelt aan, zakt dan even zachtjes naar de achtergrond tot het ineens weer met zijn volle omvang bezit van je neemt.

SARA

Het is drankzucht.

MARIEN

De zucht naar drank.

SARA

De zucht naar verlichting.

MARIEN

Verlossing.

SARA

Dat we dit mogen meemaken.

MARIEN

Goed hè.

SARA

Geweldig.

MARIEN

Ik voel me een gloeiende plaat.

De eerst volgende druppel die ik drink zal sissend verdampen.

SARA

En dan die geur.

MARIEN

Odeur.

SARA

We wachten nog even.

MARIEN

Dat ik dit kan voelen.

SARA

Extatisch.

MARIEN

Magnifiek.

Toch knispert het ook.

Het knispert fris.

SARA

Het knispert op een kietelende manier.

MARIEN

Mag ik even ruiken.

SARA

Ga je gang.

MARIEN

Wil jij niet?

SARA

Man ik doe toch niet anders?

Ik zou bijna in dat glaasje willen springen.

MARIEN

En dan kopje onder gaan.

SARA

Ja eindeloos kopje onder.

Om dan naar de oppervlakte te zwemmen en daar dan: inademen.

Zo vlak aan de oppervlakte is de lucht natuurlijk zwanger van de alcohol.

MARIEN

Ik zou je helemaal aflikken.

Drooglikken.

SARA

Nou, uh, dat kan ik zelf wel hoor.

Lik jij jezelf maar af.

MARIEN

Echt jammer dat ik niet in dat glaasje pas.

SARA

Zullen we het bad weer laten vollopen?

MARIEN

Met wat?

SARA

Champagne?

Van die mandarijnen likeur werd ik een beetje plakkerig.

MARIEN

Misschien is het toch eerder borrelen.

SARA

Eerder dan wat?

MARIEN

Gonzen.

SARA

Borrel jij?

MARIEN

Wij borrelen toch de hele tijd, altijd.

SARA

Maar als je borrelt dan knappen de belletjes aan de oppervlakte en zijn ze weg.

Dit blijft maar komen.

MARIEN

Is het het belletje dat borrelt?

Het is toch de drank die borrelt?

SARA

Met twinkelende belletjes.

Als je er vlak boven zit voel je ze uit elkaar spatten.

Een nevel van drank.

MARIEN

Die stuwing, die golven, dat genot.

SARA

Een dwingend verlangen.

Haast dreinend, drammerig.

MARIEN

Het is vooral zo lekker omdat je weet dat verlossing zo voor het grijpen is.

SARA

Die eerste slok.

MARIEN

Het blussen.

SARA

Blussen is goed.

Want het is ook een gloeiend gevoel.

MARIEN

Een gloed?

SARA

Een gloed als in een vuur zonder vlammen.

Rood, oranje, geel.

MARIEN

Zullen we?

SARA

Wacht nog heel even.

MARIEN

Je weet ook van geen ophouden hè.

BAKEN

MARIEN hakt hout.

SARA

O hoort mij aan.

Laat mij uw trommelvliezen doen trillen, lichtjes als een rimpeling, maar verstaanbaar.

Want ik moet het u vertellen.

Hoog op deze berg zitten we.

Hoger gaat niet.

Van hieraf is de weg naar de top onbegaanbaar.

De overhellende rotswanden, glad van het ijs, de messcherpe richels, sommige honderden arm lang, de sneeuwvlakten waar je tot je oksels in wegzakt, ze zullen je met hun ongeïnteresseerde onverzettelijkheid uitputten.

Er zijn er die het hebben geprobeerd.

Maar het enige dat je daar vindt is de dood.

Deze berg heet Stjarama.

Het is een van de toppen van het Long Krienal, welk weer deel uitmaakt van het Hespilon Massief.

Wachters zijn wij.

Wij wisselen om beurten en waken.

Onze opdracht is een belangrijke.

Wanneer wij onze plicht verzaken zal de ketting bij ons breken en het sein in een stil duister verdwijnen.

Het sein is het belangrijkste.

Het sein kan de redding zijn voor de Grote Stad, onze hoofdstad.

Daarvoor leven wij.

Het is twaalf jaar geleden dat wij voor het laatst het sein van de Liemstra doorgaven.

We doen dat met een vuur.

Een vuur dat ontstoken moet worden zodat de wachters op El Ghora het zien en hun vuur kunnen doen oplaaien.

Van daaraf is het zien op de top van de Mietroko, wiens licht zal schijnen zodat Nagresh het kan zien, waarna het aan de wachters van Kroesjta is om hun vuur aan te steken, en na Kroesjta is het de beurt aan Slisitch om te branden.

Slisitch is te zien vanuit de Grote Stad.

In de Grote Stad kunnen dan voorzorgsmaatregelen worden getroffen om het lage land te beschermen tegen de aanval waar ook wij met ons vuur voor gewaarschuwd hebben.

De hoofdstad is machtig en beschikt over onnoemelijke reserves.

De legers, (het zijn er meer dan één) zijn uitgerust met blinkende wapens, snel en scherp als een bliksemflits en net zo dodelijk.

Waakzaamheid is geboden.

Dag in, dag uit.

Nacht in, nacht uit.

Stag en ik wisselen elkaar af.

(Ik ben Rufina trouwens, welkom.)

Stag doet de nacht en ik de dag, en dan weer andersom.

Elke dag eten we gezamenlijk.

De een ontbijt, de ander avondeten.

We halen dat eten uit het woud.

Het woud ligt een flinke klim lager en bestaat uit steeneiken.

Dat zijn oersterke bomen.

Ze kunnen tegen vorst en tegen droogte.

Sommige zijn al meer dan duizend jaar oud.

En wanneer ze toch omwaaien door de woeste, verwoestende stormen die in deze bergen rond tieren, of wanneer ze door de bliksem getroffen toch geveld worden, dan kunnen hun wortels weer loten omhoog sturen, door de zwarte aarde naar het licht, en dan groeit de boom alsnog verder, de toekomst in.

MARIEN stopt met hakken

Uit het woud halen we ook het hout voor ons vuur.

Ons vuur dat altijd brandende moet blijven zodat de baken ten alle tijden in lichte laaien kan worden gezet.

O, vuur.

Stag en ik mogen niet van elkaar houden.

We zouden dan samen willen slapen en zulks komt niet overeen met de opdracht die we beide hebben aanvaard.

MARIEN klieft nog fanatieker verder.

De liefde, daar beneden zo geroemd en voor velen zo'n veilige toevluchthaven, weg van het bestaan dat vaak zo onbarmhartig zijn klauwen uit kan slaan, die liefde heeft hier geen plaats.

Voor ons geen liefde tot de mens.

Onze liefde is een helderder liefde, de liefde voor het idee.

We zijn daarop geselecteerd.

Stag komt uit een beroemd geslacht.

Hij is zoon van Slosh, die zoon was van Brevelt, die zoon was van de grote bevrijder Koloei.

Ik ben dochter van Despina, die dochter was van Ruth, die dochter was van Rilaya, die dochter was van Freniek, en wij gaan terug tot Uri die de hoofdstad heeft gered in de vijfde droogte.

Wij hebben geleerd tot u te praten.

Omdat in u de verlossing van de waanzin schuilt.

De waanzin die in deze onmetelijke, misschien wel onmenselijke eenzaamheid zo genegen is zich in elke gedaante of verschijningsvorm te manifesteren.

Die waanzin die gehaaid, achterbaks en doortrapt is.

Die altijd naar ons loert met groene ogen in het donker.

Er zijn de kouroetka van wachters die ten prooi vielen aan de waanzin, en die hun eigen nek op een rotspunt hebben gebroken.

MARIEN stopt met het houthakken, zijn ogen zoeken de horizon af.

De jaren van afzondering, ze wegen zwaar.

Er zijn natuurlijk de liederen waarin de verhalen van ons volk worden verteld.

Ze beschermen ons omdat ze de redenen van ons bestaan in zich dragen.

Maar door de herhaling kunnen de zinnen verbrokkelen tot woorden die van betekenis zijn ontdaan.

Daarom zijn wij gedurende onze opleiding getraind en met u in contact gebracht.

Jullie zijn de herders van onze hoop.

Laat ons niet in de steek.

Ik roep u aan.

De nood is hoog.

Hoger dan de Lach Njebet.

Grote gevaren bedreigen ons.

Krachten, waar ons volk maar ternauwernood tegen is opgewassen, zullen het nooit nalaten ons in een moment van zwakte te betrappen en te vertrappen.

Wee de mensen.

Ook mijn familie woont op de vlakte nabij de hoofdstad.

En hoelang heb ik ze al niet gezien.

Stoenkai, mijn broer, Frotro, mijn broer, Alaia, de jongste zus.

Het laatste bericht kwam velen jaren her.

Ook over hun waken wij.

Stach en ik.

Ik kom tot u op dit goddeloze uur omdat ik bij Stach het begin van de ziekte vermoedt.

Hij is doorlopend onrustig en laat niet af te spreken over het naderen van het einde der onze tijd.

Hij zegt dat hij dromen heeft.

De medicijnen en talismannen die ik voor hem bereid, weigert hij en –

MARIEN

Nee!

Nee, Rufina!

Rufina, kijk dan!

Het is – het is zo ver.

O afschuwelijk: de Liemstra brandt!

SARA

Mijn hemel!

De Liem – Liem –

Ik zie het.

Wel, wat sta je daar nog?

De fakkel, vlug.

MARIEN

Blijf jij hier?

SARA

Zo zijn de regels.

Maak voort.

En wees voorzichtig.

MARIEN gaat af, vanuit de coulissen flakkert een licht op, steeds heller.

O wat een malheur valt ons ten deel.

Dat er een nieuwe aanval komt, zo snel na de laatste, het is rampzalig.

Ze hebben zich veel te snel hersteld.

MARIEN

komt op gerend

Zie jij al iets.

SARA

Nee, geen licht.

MARIEN

Geen sprankje hoop.

SARA

Geef ze tijd.

MARIEN

Kijk, kijk, ik zei het toch.

Waarom blijft El Ghora duister?

SARA

Wacht nog even.

MARIEN

Nee er is daar iets dodelijk mis.

Ik heb het gedroomd.

De ketting zal breken.

De hoofdstad zal niet op tijd gewaarschuwd worden.

Hun lot is ten dode opschreven.

De demonen.

SARA

Wee de mensen.

MARIEN

Wat moeten wij nu nog?

SARA

Luister, ik heb ze aangeropen.

MARIEN

Heb je ze aangeropen?

Waarom dat?

SARA

Dat doet er niet toe.

Ze zijn er nu.

Laten we ons in dit laatste uur tot hen wenden.

MARIEN

Jullie, de herders van de hoop?

OEVER EN OVERKANT

MARIEN

Je wil naar de overkant?

SARA

Ja graag.

O, zo graag.

MARIEN

Waar, waar kom je vandaan.

SARA

Dat weet ik toch niet meer.

Al zolang op de vlucht ben ik.

Het moeten jaren zijn.

Ik ben de tel kwijtgeraakt.

MARIEN

Waarvoor vlucht je?

SARA

Jij leeft toch ook.

MARIEN

Ik leef.

Natuurlijk leef ik.

SARA

Nou dan.

MARIEN

Wat 'nou dan'.

SARA

Ken jij niet de verschrikkingen?

MARIEN

Ik ken er vele.

De meeste verschikkingen en ik hebben al lang, lang geleden kennis gemaakt.

Maar ik moet toch doen wat ik moet doen?

SARA

Waar ik vandaan kwam heeft de zon de aarde eerst uitgedroogd en toen verbrand.

De velden lagen er zwartgeblakerd bij.

Ons dorp verhongerde.

De kinderen kregen bolle buiken.

Het kerkhof moest worden uitgebreid.

Al die kleine kistjes.

De politie werd corrupt.

Tot op het witte, door de zon verbleekte bot.

Het recht van de sterkste werd het recht van de gemeenste.

Sommige vertrokken naar het Hespilon Massief.

Maar van hen werd niets meer vernomen en we vreesden voor hun leven.

MARIEN

Waar wil je heen?

SARA

Waar kan ik heen?

De overkant is de enige kant die ik nog op kan.

MARIEN

De overkant?

Maar zo eenvoudig is dat niet.
Er zijn daar – daar zijn verschillende oevers waar ik kan aanleggen.

SARA

Waar willen de meesten naartoe?

MARIEN

Wat doet dat er toe?

SARA

Mag ik even gaan zitten?

Mijn reis was een barre.

Ik durfde alleen in het donker te gaan.

Mijn benen gloeien van schrammen en sneeën, mijn enkels zijn dik, zijn verstuikt.

Soms vonden mijn voeten geen grond en viel ik eindeloos lang in de diepte.

Overdag moest ik mij oprollen en verstoppen.

Ik sidderde van angst, ik sidderde van de hitte.

En ook ik heb moeten stelen.

MARIEN

Waar ga je je reis mee betalen?

SARA

Moet ik – moet ik betalen?

MARIEN

Wat denk je?

SARA

Maar wat heb ik nog?

Niets dan dit door tegenslag geslagen lichaam.

MARIEN

Je zou in ieder geval je haren kunnen kammen.

SARA

Gekamde haren?

Wat hebben gekamde haren nog voor nut?

Ik ben alles kwijt.

MARIEN

Ook je zelfrespect zo te horen.

SARA

Zelfrespect, trots, verlangen, alles heeft de zon verbrand.

Jij bent mijn laatste restje hoop.

MARIEN

Ik?

Wat voor hoop kan ik je bieden.

Het is maar de vraag of het aan de overkant beter is.

SARA

Ben je daar nooit geweest?

MARIEN

Ik mag er niet aan land.

Net zo min als ik hier een voet aan wal zet.

Mijn leven ligt tussen deze twee oevers.

Alleen daar waar het stroomt heb ik bestaansrecht.

SARA

Maar er zijn toch mensen waarvoor deze oever de overkant is?

Je kent toch hun verhalen?

MARIEN

Ze zijn er maar heel zelden: mensen die van daar naar hier kunnen.
Zij spreken ook deze taal niet.
En ik ken slechts een paar woorden van de hunne.

SARA

Ben je hier geboren?

MARIEN

Aan deze kant bedoel je?

SARA

Bijvoorbeeld.

MARIEN

Ik kwam ter wereld op deze boot.

Tijdens de bevalling heeft mijn moeder de macht over het roer verloren en zijn we naar hier afgedreven.

Ik heb van de wereld geen weet.

Ik bepaal me tot mijn taak.

Wat jij hebt gedaan, vertrekken, dat zou ik nooit kunnen.

SARA

Misschien maar beter ook.

Waar heeft het me gebracht?

MARIEN

Je leeft nog.

SARA

Deze longen zwoegen en zuchten, bij elke ademtocht breekt mijn borstkas krakend open.
Mijn maag is verschrompeld en verdraagt geen voedsel meer.

Ik ben zo verdroogt dat als ik nu een slokje uit dit water neem, mijn lippen, tong en verhemelte het absorberen voor het mijn slokdarm heeft bereikt.

Mijn handen?

Gehavend en gevoelloos, de tastzin is er al lang geleden uit verdwenen.

En deze benen dan: ik schop er een naar voren, zoek verward een nieuw evenwicht, trek het andere bij, zoek opnieuw steun bij mijn evenwicht, en schop dan nogmaals.

Lopen kun je dat toch niet meer noemen.

MARIEN

Je bezit je doorzettingsvermogen, dat moet sterk zijn.

SARA

Je mag het hebben.

Ik ben het willen moe.

MARIEN

Wellicht is dat een goede ruil.

Wat bracht je hier?

SARA

Van jou wordt tot in de verste uithoeken van het land en de zee gesproken.

Dat zijn mooie verhalen.

Verhalen vol verlossing.

Ik had nooit gedacht dat ik je zou kunnen vinden.

MARIEN

Je weet dat ik je maar een keer overzet.

Je zult nooit terug kunnen keren.

SARA

Wat laat ik achter?

Er is hier niets meer voor mij.
Wat dit lichaam allemaal nodig heeft.
De lucht die ik moet inademen.
Het eten dat ik moet eten.
Al die dorst.

MARIEN

Je haat het.

SARA

De kale vlakten, zonder bomen en vol stekelige dwergstruiken.
En daar moet ik over lopen.

MARIEN

Haat.

SARA

De gedachten die ik moet denken.

MARIEN

Te veel haat.

En waarom?

SARA

Ken jij de liefde?

MARIEN

Er is niet een liefde.

Er zijn meer liefden dan dat er kleuren zijn.

SARA

Ik mis mijn lief.

Ik mis hem zo erg.

Had ik tranen dan zou ik huilen.

Had ik een stem dan zou die schreeuwen.

Had ik dromen dan zou die voor me staan.

Ach, had hij me niet verlaten dan –

MARIEN

Hij heeft je verlaten?

Wat een gek.

SARA

We zouden samen vluchten.

Toen is zijn vader vermoord.

Hij moest voor zijn broertjes en zussen zorgen.

Het is een trouwe jongen.

MARIEN

Niet trouw aan jou.

SARA

Ik wil geen kwaad van hem spreken.

Dergelijke woorden steken als een priem.

Nergens zag ik ogen die zulke mooie dingen zagen.

Nergens was een hand zo groot, zo gul en zo geruststellend.

Tederheid fladderde als vlinders uit zijn mond.

En nergens hoorde ik een stem die heel mijn eigen binnenste liet trillen.

Zijn naam was Dimitri.

MARIEN

Maar jullie hebben gelukkige tijden gekend.

Wil je daar niet voor leven.

SARA

Ga je me nu nog over zetten?
Of hoe zit dat.

MARIEN

Voor je instapt, laat ons nog even spreken.
Ik hoor je graag praten.
Je zegt wel dat je niets meer hebt.
Maar een stem die zegt wat jij zegt, die kent nog zoveel liefde –
Is het liefde?
Ja het is liefde.

SARA

Ik, ik, kan, kan het, het niet.

MARIEN

Zo, zo, zo groot, groot is haar, haar verdriet.

SARA

Niets, niets, niks, is, is – biedt, biedt troost, troost, troost.

MARIEN

Maar.

SARA

Maar?

MARIEN

Maar jij, jij, jij bent, zo, zo sterk.

SARA

Mijn kracht, mijn krachten, zijn, zijn, verdampt.
Als, als het water, in, in, van de zee.
Een, een damp, een, een, een wolkje zijn ze.
Ze worden door het minste zuchtje wind weggeblazen.

MARIEN

Laat, laat het, laat het regenen.
Vang, vang dan, vang die, die druppels, al die druppels, vang die druppels op.
En, en drink, drink ze.
Allemaal.

SARA

Ik, ik, kan, kan het, niet, niet.

MARIEN

Kom in mijn boot, dan gaan we varen.
Misschien lukt het dan.
Aan de overkant kan je altijd nog besluiten niet aan wal te gaan.

SARA

Maar zou ik bij jou in de boot kunnen blijven?

MARIEN

Jij?

Jazeker wel.
De boot is met gemak groot genoeg voor twee.

